

7ο Μήνυμα

**Η Ουσιαστική Σημασία
των Υλικών του Ναού**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Βασ 5:15-18, 6:7,
9-10, 15-16, 23, 31-34, 36, 7:14-15, 21

I. Προκειμένου να γίνουμε υλικά για την οικοδομή του Θεού, χρειάζεται να βιώνουμε τον Χριστό στον θάνατό Του (όπως υποδηλώνεται από το πεύκο) και στην ανάστασή Του (όπως υποδηλώνεται από τον κέδρο), και τον Χριστό ως το Πνεύμα (που υποδηλώνεται από το ξύλο ελιάς):

- A. Ο σταυρωμένος και αναστημένος Χριστός, ο οποίος είναι το Πνεύμα του Ιησού Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα και η παρουσία του επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού, είναι η πραγματικότητα των υλικών για την οικοδόμηση της εκκλησίας, που είναι ο ναός του Θεού, η διεύρυνση και η επέκταση του Χριστού—Φιλ 1:19-21α, Α΄ Κορ 3:9, 12α, 16-17.
- B. Χρειάζεται να αφήνουμε τον σταυρωμένο και αναστημένο Χριστό, ως το Πνεύμα, να οικοδομείται μέσα στην ύπαρξή μας, ώστε να μπορούμε να έχουμε την πληρέστερη απόλαυση του Χριστού, προκειμένου να γίνουμε καλοί οικονόμοι της ποικίλης χάρις του Χριστού (της πλούσιας προμήθειας της ζωής), για την οικοδόμηση της εκκλησίας ως τον ναό του Θεού—Εφ 3:2, 16-17, Α΄ Πε 4:10-11.

II. Το πεύκο υποδηλώνει τον σταυρωμένο Χριστό—Α΄ Βασ 6:15β, 34, βλ. Γεν 6:14:

- A. Στα αρχαία χρόνια οι Ιουδαίοι φύτευαν πεύκα πάνω από τους τάφους τους. Επομένως, το πεύκο υποδηλώνει την ανθρώπινη φύση του Χριστού στον θάνατό Του, τον σταυρωμένο Ιησού—Α΄ Κορ 2:2.
- B. Οι πόρτες του ναού ήταν φτιαγμένες από πεύκινο ξύλο και ήταν χαραγμένες με χερουβίμ και φοίνικες—Α΄ Βασ 6:34-35, βλ. Ιεζ 41:18-20:
1. Τα χερουβίμ υποδηλώνουν τη δόξα του Κυρίου που φανερώνεται πάνω στα κτίσματα (Ιεζ 10:18, Εβρ 9:5). Οι φοίνικες υποδηλώνουν τη νίκη του Χριστού, όπως και την αιώνια και παντοτινή δύναμή Του (Ιεζ 40:16, Απ 7:9).
 2. Το χάραγμα των φοινίκων και των χερουβίμ στις πόρτες από πεύκινο ξύλο υποδηλώνει ότι η νίκη του Χριστού και η δόξα του Κυρίου έχουν «χαραχθεί» μέσα στην ύπαρξή μας μέσω την παθημάτων—Πραξ 16:7, Φιλ 3:10, Β΄ Κορ 4:10-12.

III. Ο κέδρος υποδηλώνει τον αναστημένο Χριστό—Α΄ Βασ 6:9-10, 15-16, 36:

- A. Οι κέδροι μεγάλωναν στα βουνά του Λίβανου. Συνεπώς, ο κέδρος υποδηλώνει την ανθρώπινη φύση του Χριστού στην ανάσταση, τον αναστημένο Χριστό—Ψλ 104:16, Ασμ 4:8.
- B. Ο αναστημένος και αναληφθέντας Χριστός, που είναι ο Βασιλιάς, είναι ένας μεγαλοπρεπής και εξαιρετικός «κέδρος» από τον οίκο του Δαβίδ—Ιεζ 17:22-23, Ρωμ 1:3-4, Πραξ 2:22-24, 32-36, Εβρ 2:9.
- Γ. Χρειάζεται να γίνουμε εκείνοι που βγάζουν ρίζες μέσα στον Χριστό, όπως ο κέδρος του Λίβανου, κάνοντάς μας να αυξανόμαστε στη ζωή καθώς είμαστε «φυτεμένοι στον οίκο του» Γιαχβέ, ανθίζοντας στις αυλές του Θεού μας, καρποφορώντας ακόμα και σε βαθιά γηρατειά, όντας ακμαίοι και ανθηροί—Ωσ 14:5-9, Ψλ 92:12-14, Β΄ Βασ 19:30.
- Δ. Η εκκλησία αποτελεί την κατάθεση και την «αποθήκη» της αναστάσιμης δύναμης του Χριστού. Όταν αυτή η δύναμη ενήργησε μέσα στον Χριστό, Τον κατέστησε ως την Κεφαλή. Όταν αυτή η δύναμη ενεργεί μέσα μας, μας κάνει το Σώμα Του—Εφ 1:19-23, Ρωμ 8:2, 11, 12:1-2, Φιλ 3:10.

**IV. Το ξύλο ελιάς υποδηλώνει τον μεταμορφωμένο Χριστό ως το ζωοποιό Πνεύμα—
Α΄ Βασ 6:23, 31-33, Α΄ Κορ 15:45β:**

- A. Το ελαιόλαδο συμβολίζει το Πνεύμα του Θεού. Επομένως, το ξύλο ελιάς υποδηλώνει την ανθρώπινη φύση του Χριστού στο Πνεύμα του Θεού, τον χρισμένο Χριστό, ο οποίος είναι και το σύνθετο Πνεύμα σαν το χρίσμα—Εβρ 1:9, Β΄ Κορ 1:21, Α΄ Ιω 2:20, 27, Εξ 30:25, 30.
- B. Είμαστε τα κλήματα του Χριστού, τα οποία έχουν μπολιαστεί σ’ Αυτόν, σαν την καλλιεργημένη ελιά, για να Τον απολαμβάνουμε (Ρωμ 11:17, 24). Το ζωοποιό Πνεύμα είναι ο χυμός της ζωής του Χριστού που είναι η ουράνια ελιά. Αν επιθυμούμε να μετέχουμε στα πλούτη του Χριστού ως το πάχος, τον χυμό της ουράνιας ελιάς, χρειάζεται να ερχόμαστε σε επαφή με το ζωοποιό Πνεύμα, που είναι ο χυμός της ζωής του Χριστού (Ακ 23:31, βλ. Ψλ 92:13-14, 36:8-9):
1. Επειδή το μπόλιασμά μας στον Χριστό έλαβε χώρα στο πνεύμα μας, χρειάζεται να εξασκούμε το πνεύμα μας συνεχώς. Όταν επικαλούμαστε τον Κύριο, λέγοντας, «Ω, Κύριε! Ω, Κύριε», εξασκούμε το πνεύμα μας και αμέσως μετέχουμε στον Κύριο, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα—Ρωμ 8:16, Α΄ Κορ 6:17, Ρωμ 10:9-13.
 2. Ένας άλλος τρόπος να απολαμβάνουμε τα πλούτη του Χριστού είναι να διαβάζουμε τον Λόγο του Θεού και να λέμε «Αμήν» σε κάθε Του λέξη. Με αυτόν τον τρόπο, εξασκούμε το πνεύμα μας, ερχόμαστε σε επαφή με τον Κύριο, Τον απολαμβάνουμε, και μετέχουμε στο Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα σαν το πάχος—Ψλ 106:48, Νε 8:6, Β΄ Κορ 1:20, Απ 19:4, Εφ 6:17-18.
- Γ. Χρειάζεται να δούμε ότι έχουμε μπολιαστεί στον Χριστό «παρά φύση». Η φράση «παρά φύση» σημαίνει ενάντια στον εαυτό μας—Ρωμ 11:24:
1. Καθετί από την παλαιά φύση μας αντιφάσκει τη φύση του Κυρίου. Η φύση μας είναι αμαρτωλή, ενώ η φύση του Κυρίου είναι θεία, πνευματική και άγια—Γαλ 5:16-17, Β΄ Πε 1:4.
 2. Προκειμένου να μετέχουμε στον Χριστό και τα πλούτη Του σαν την ελιά, χρειάζεται να είμαστε εντελώς αποκομμένοι από το παλιό μας υπόβαθρο, την παλιά μας ιστορία και ζωή, τις παλιές μας συνήθειες, και τα παλιά μας έθιμα, σαν τα άγρια κλήματα—Ρωμ 11:24, βλ. Εφ 4:22-24.
 3. Προκειμένου να βιώνουμε την αποκοπή από τον παλιό μας τρόπο ζωής και να απολαμβάνουμε την εμπειρία του να μπολιαζόμαστε στον Χριστό, χρειάζεται να εξασκούμε το πνεύμα μας να επικαλούμαστε το όνομά Του και να διαβάζουμε με προσευχή τον Λόγο Του—Ρωμ 10:6-8, Εφ 6:17-18.
- Δ. Η προς Ρωμαίους 11 αποκαλύπτει ότι είμαστε τα κλήματα του Χριστού, που είναι το ελαιόδεντρο (εδάφια 17, 24), για να φέρουμε «ελιές» και να παράγουμε καταπραϊντικό λάδι, το οποίο υποδηλώνει το Άγιο Πνεύμα. Το κατά Ιωάννην 15 αποκαλύπτει ότι είμαστε τα κλήματα του Χριστού, που είναι η άμπελος (εδάφιο 5), για να φέρουμε «σταφύλια» που παράγουν το αναζωογονητικό κρασί, το οποίο υποδηλώνει τη θεία ζωή. Στο κατά Λουκάν 10 ο καλός Σαμαρείτης έχυσε λάδι και κρασί στις πληγές του μισοπεθαμένου ανθρώπου (εδάφια 33-34):
1. Το λάδι μαζί με το κρασί γίνονται θεραπεία για τους ανθρώπους. Όσο περισσότερο μένουμε στον Κύριο με το να Τον επικαλούμαστε και να διαβάζουμε με προσευχή τον Λόγο Του, τόσο περισσότερο θα φέρουμε «ελιές» και «σταφύλια», για να παράγουμε λάδι και κρασί, χύνοντάς τα στους ανθρώπους που έχουν πληγωθεί εσωτερικά, που είναι καταθλιπτικοί και απογοητευμένοι.

7ο Μήνυμα (συνέχεια)

2. Το λάδι των ελαιόδεντρων χρησιμοποιούταν προς τιμή του Θεού και του ανθρώπου (Κρ 9:8-9). Αυτό υποδηλώνει ότι εκείνοι που περπατούν κατά το Πνεύμα, τιμούν τον Θεό (Γαλ 5:16, 25), και εκείνοι που διακονούν το Πνεύμα, τιμούν τον άνθρωπο (Β΄ Κορ 3:6, 8, Φιλ 3:3).
3. Το κρασί της αμπέλου χρησιμοποιούταν για να ευφραίνει τον Θεό και τον άνθρωπο (Κρ 9:12-13). Αυτό υποδηλώνει ότι εκείνοι που απολαμβάνουν τον Χριστό ως την αναζωογονητική ζωή που θυσιάζεται, ευφραίνουν τον Θεό (Μτ 9:17), και εκείνοι που διακονούν τον Χριστό ως την αναζωογονητική ζωή που θυσιάζεται, ευφραίνουν τον άνθρωπο (Β΄ Κορ 3:6, Φιλ 2:17, Β΄ Τιμ 4:6).

**V. Οι στύλοι του ναού χτίστηκαν από χαλκό, ο οποίος υποδηλώνει την κρίση του Θεού—
Α΄ Βασ 7:14-15, 21, Απ 3:12, 21:22:**

- A. Στην Αγία Γραφή ο στύλος αποτελεί σημείο, μαρτυρία, της οικοδομής του Θεού μέσω της μεταμόρφωσης κατά την εφαρμογή της ζωής του Σώματος—Γεν 28:22α, Α΄ Βασ 7:15-22, Γαλ 2:9, Α΄ Τιμ 3:15, Απ 3:12, Ρωμ 12:2, Εφ 4:11-12.
- B. Εκείνοι που είναι χρήσιμοι στον Θεό βρίσκονται συνεχώς κάτω από την κρίση του Θεού (τον χαλκό), συνειδητοποιώντας ότι είναι άνθρωποι στη σάρκα, άξιοι μόνο για θάνατο και ταφή—Ψλ 51:5, Εξ 4:1-9, Ρωμ 7:18, Μτ 3:16-17:
 1. Η αιτία για τη διαίρεση και την έλλειψη καρποφορίας ανάμεσα στους πιστούς είναι ότι δεν υπάρχει χαλκός, τίποτα από την κρίση του Θεού. Αντίθετα, υπάρχει υπερηφάνεια, καύχηση, αυτοδικαίωση, έγκριση και δικαιολόγηση του εαυτού, αυτοδικαιοσύνη, όπως και η επίκριση και ο έλεγχος των άλλων αντί για την ποιμανση και την αναζήτηση αυτών—Μτ 16:24, Λκ 9:54-55.
 2. Όταν αγαπάμε τον Κύριο και Τον βιώνουμε ως τον άνθρωπο του χαλκού (Ιεζ 40:3), θα γίνει σε μας η εξαιρετική αγάπη, η απεριόριστη μακροθυμία, η απaráμιλλη πίστη, η απόλυτη ταπεινοφροσύνη, η ύπιστη αγνότητα, η υπέρτατη αγιότητα και δικαιοσύνη, καθώς και η φωτεινότητα και η ακεραιότητά μας (Φιλ 4:5-8).
- Γ. Πάνω στα επιθέματα των στύλων του ναού υπήρχαν «δίχτυα πλεκτά [σαν πέργκολα], κατεργασμένα αλυσιδωτά, από σύρματα». Αυτά υποδηλώνουν την περίπλοκη και ανάμεικτη κατάσταση, στην οποία εκείνοι, που είναι στύλοι στην οικοδομή του Θεού, βιώνουν και αναλαμβάνουν την υπευθυνότητα (Α΄ Βασ 7:17, Β΄ Κορ 1:12, 4:7-8). Επάνω στις κορυφές των στύλων υπήρχαν κρίνοι και ρόδια (Α΄ Βασ 7:18-20):
 1. Οι κρίνοι υποδηλώνουν τη ζωή πίστης στον Θεό, που ζούμε με όσα είναι ο Θεός για μας, όχι με ό,τι είμαστε εμείς. Ο χαλκός υποδηλώνει το «όχι πλέον εγώ» (από την προς Γαλάτας 2:20), ενώ ο κρίνος υποδηλώνει, «αλλά ο Χριστός»—Ασμ 2:1-2, Μτ 6:28, 30, Β΄ Κορ 5:4, Γαλ 2:20.
 2. Τα ρόδια επάνω στους δίχτες των επιθεμάτων υποδηλώνουν την πληρότητα, την αφθονία, την ομορφιά και την έκφραση του πλούτου του Χριστού ως ζωή—Φιλ 1:19-21α, Εφ 1:22-23, 3:19.
 3. Μέσω της σταύρωσης των πλεκτών δίχτυων και δια του περιορισμού των αλυσίδων, κατεργασμένων από σύρματα, μπορούμε να ζούμε μια αγνή, απλή ζωή, έχοντας εμπιστοσύνη στον Θεό, για να εκφράσουμε τα πλούτη της θείας ζωής του Χριστού για την οικοδομή του Θεού στη ζωή.

VI. Οι λίθοι του ναού υποδηλώνουν την ανθρώπινη φύση του Χριστού στη μεταμόρφωση, τον μεταμορφωμένο Χριστό—Α΄ Βασ 5:15-18, 6:7, 36, Α΄ Χρ 29:2, Β΄ Χρ 3:6:

- A. Όντας Θεός, ο Χριστός ντύθηκε τη σάρκα του ανθρώπου κατά την ενσάρκωσή Του. Έχοντας γίνει άνθρωπος στη σάρκα, άνθρωπος στην παλαιά κτίση, ο Χριστός χρειαζόταν να μεταμορφωθεί στο ανθρώπινο μέρος της ύπαρξής Του—Ρωμ 1:3-4.

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

7ο Μήνυμα (συνέχεια)

- Β. Αυτός ο μεταμορφωμένος Χριστός είναι τώρα ο ζωντανός λίθος, ο θεμέλιος λίθος, ο ακρογωνιαίος λίθος, αλλά και ο ύψιστος λίθος στην οικοδομή του Θεού—Α΄ Πε 2:4, Ησ 28:16, Α΄ Κορ 3:11, Εφ 2:20, Α΄ Πε 2:6, Ζαχ 4:7, 3:9, Απ 5:6, 4:3, 21:11.
- Γ. Οι λίθοι στον ναό υποδηλώνουν επίσης τους πιστούς εν Χριστώ, οι οποίοι έχουν μεταμορφωθεί από τον Χριστό, που είναι ο λίθος—Μτ 16:18, Ιω 1:42, Α΄ Πε 2:4-7, Απ 21:11, 14, 18-21, βλ. Δν 2:34-35, 44-45.
- Δ. Η Καινή Διαθήκη μιλάει για ζωντανούς λίθους (Α΄ Πε 2:5), ενώ η Παλαιά Διαθήκη μιλάει για κομμένους λίθους (Α΄ Βασ 5:15, 17-18, 6:7). Οι λίθοι που χρησιμοποιούνται για την οικοδόμηση της εκκλησίας πρέπει να είναι ζωντανοί εσωτερικά και κομμένοι (σμιλεμένοι) εξωτερικά (Β΄ Κορ 4:16):
1. Στην εκκλησία μερικοί αδερφοί και αδερφές μπορούν να συγκριθούν με ακατέργαστους λίθους, πρόσφατα κομμένοι από το λατομείο και γεμάτοι αιχμηρές άκρες. Όταν οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή με αυτούς, πληγώνονται και έχουν ένα δυσάρεστο συναίσθημα.
 2. Δεν είναι αρκετά σταθεροί για να οικοδομούνται, να συντονίζονται και να υπηρετούν με άλλους, ούτε να δίνουν μάχη ή να βαστάζουν την κιβωτό μαζί με άλλους.
- VII. Η αληθινή χριστιανική ζωή για την οικοδόμηση της εκκλησίας, ως τον ναό του Θεού, είναι μια ζωή όπου ο σταυρωμένος και αναστημένος Χριστός, ως το ζωοποιό Πνεύμα, οικοδομείται μέσα στην ύπαρξή μας, για να γινόμαστε σύμμορφοι στον θάνατό Του δια της δύναμης της ανάστασής Του, έτσι ώστε να ανακαινιζόμαστε μέρα με τη μέρα και να μεταμορφωνόμαστε από δόξα σε δόξα, για τη δική Του δόξα στην εκκλησία—Φιλ 3:10, Β΄ Κορ 3:18, 4:16-18, Εφ 3:21.**